

jöjünk és a világ szellemi életének irányítói közt helyet foglaljunk“.

Örömmel tölti el tisztos multu, de fiatalos erejü Országos Ügyvédszövetségünket az, hogy a „brüsszeli bizottság“ a külföldi államok ügyvédi érdekképviselői közül az elsők közt kért fel bennünket arra, hogy a világszerte nagyjelentőségűnek ígérkező ügyvédi esemény előkészítésében velük közreműködjünk. Előszóval ígéretet nyertünk arra is, hogy Szövetségünk az Unió párisi tanácsában is az alapítók díszes helyére fog kerülni.

Szövetségünknek a Nemzetközi Ügyvédunióban való működését alapszabályaink nemcsak lehetségessé teszik, de egyenesen előírják, hiszen újjászervezésünk alkalmával Szövetségünk zászlajára írta a magyar ügyvédségnek a nemzetközi jogi és kari életben való hivatott képviselését. Kibővített alapszabálybeli működési körünkhöz fartozik, hogy Szövetségünk „méltó szerepet biztosítson a magyar ügyvédségnek a nemzetközi élet jogfejlését és jogegységesítést célzó intézményeiben és ezzel kapcsolatosan szellemi együttműködést teremtsen a külföld hasonló érdekképviselőivel“.

Mit fog jelenteni nekünk, magyar ügyvédeknek a Nemzetközi Ügyvédunióban való részvételünk? Annak demonstrálását, hogy ezernyi kenyérgondtól, a lét küzdelmeitől megtépázottan sem veszítettük el lelkesedésünket hivatásunkért, ha alkalmunk nyílik küzdeni ideáljainkért. Idegen kartársainkkal versenyezve kívánunk résztvenni törekvéseikben a jogeszményeiért és az állandó béke áldásaiért, — ex jure pax oritur —; méltó helyet óhajtunk kiemelni a világ jogászainak építőmunkájánál. A magyar intelligencia legértékesebb tagjának, a magyar ügyvédnek munkája, tudása és önérzetes kívánsága az eddig vitt segítőtársi szerep homályából a népek napvilágára kerül: az Országos Ügyvédszövetségen és a Nemzetközi Ügyvédunióon keresztül eljut a Nemzetek Szövetségéig. A nemzetközi ügyvédi kamarában kettős célt fogunk tehát elérni: tisztességet és megbecsülést hazánknak, megismerést és tekintélyt a magyar ügyvédnek!

Dr. Király Ferenc.

Ügyvédi munka felhasználása és ügyvédi honorárium.

Felperesi ügyvéd alperesekkel egy részvénytársaság létesítését beszélte meg, amely részvénytársaságban az ügyvéd maga is résztvenni kívánt. A részvénytársaság előkészítő munkálatait az ügyvéd elvégezte, különböző tervezeteket készített, maga a részvénytársaság azonban nem jött létre, utóbb azonban az alperesek egy része egy más, később tényleg létrejött részvénytársaság bejegyzésénél részben mintául fel is használták. Az alsóbíróóságok felperes ügyvédet keresetével elutasították, mert ügyvédi munkálataiért a megállapodás értelmében csak akkor ígértetett jutalom, ha „bizonyos eredmény“, nyilván a részvénytársaság létrejötte, eléretik. Ennek híján tehát a felperes követelése alaptalan. Ami az ügyvéd munkálatainak utólagos felhasználását illeti, erre vonatkozóan a Kuria ugyan-csak helybenhagyta az elutasító ítéletet a következő indokolással: „Amint a fellebbezési bíróság helyesen kiemelte az ügyvédi munkálatok a szerzői jog védelme alatt állóknak nem tekintendők és a fentiekre tekintettel csupán azért, mert felperes ügyvéd, külön kikötés nélkül adott esetben nem díjazandó“. P. VI. 5808/1925. Ez az utóbbi döntés nézetünk szerint helytelen nem-

csak az ügyvédi érdekekre való sérelmessége miatt, hanem általános jogdogmatikai okokból is. Ha a felperesi ügyvéd munkája nem állott volna az alperesek rendelkezésére, úgy alpereseknek nyilván más ügyvéd munkáját kellett volna igénybevenni az egész munka elvégzésére. Az alperesek tehát a felperesi ügyvéd munkájának felhasználásával alaptalanul gazdagodtak és szerződéses megállapodás híján is kötelesek az általuk igénybevett munkát díjazni. Nem tekinthető az erkölcsi elvekkel összeegyeztethetőnek, hogy bárkinek a munkáját mások minden ellenszolgáltatás nélkül saját javukra felhasználhassák. A díjazás jogosságának megalapozásához a szerzői jog hiányának nincs vonatkozása, mert ha szerzői jog címén az ügyvéd nem is igényelheti a munkája felhasználásától való tartózkodást, ebből helytelen arra következtetni, hogy a szerzőjogi védelem hiánya bárkinek szabad zsákmányává teszi az ügyvédi munka felhasználását. All ez nemcsak az ügyvédi munkára, hanem általánosságban minden munka eredményére. Aki más munkáját a maga céljaira felhasználja, ezt megtérítés kötelezettsége nélkül ingyenesen nem uzoválhatja. Más kérdés, hogy összegszerűleg mely díj jár, ami mindenkor függ a felhasználás terjedelmétől, de elvileg nem volna szabad oly álláspontra helyezkedni, amely a szellemi munkát uratlan jószággá minősíti, amit bárki szabadon kihasználhat.

B. S.

Ügyvéd magatartása az ügyben eljáró előző ügyvéddel szemben. A m. kir. Kuria ügyvédi tanácsa egy fegyelmi ügyben kimondotta, hogy az előadó fegyelm. bírónak az iratok átküldése iránti intézkedése a fegyelmi bíróság intézkedésének tekintendő és az elévülést megszakítja, nélfogva a konkrét ügyben elévülés nem forog fenn.

Érdemben kimondotta az ügyvédi tanács, hogy „az 1874. évi XXXIV. t. c. 68. §-ának b) pontjába ütköző fegyelmi vétség megállapítására alkalmasnak minősithető az ügyvédnek az a cselekménye, hogy olyan bűnügyi védelmet vállal el, amelyet előzőleg más ügyvéd látott el és a védelem vállalásánál nem intézkedik és nem gondoskodik arról, hogy a védői tisztségben elődje kikötött vagy kiérdemelt díját elnyerhesse, sőt ellenkezőleg egy ilyen ügyvédi díj iránti perben a védői tisztségben elődje ellenében alperesi képviselőt vállal, alaptalan védekezést terjeszt elő és ezzel megakadályozza azt, hogy ügyvéd kártársa kiérdemelt munkadíjához juthasson. Ugyazint fegyelmi vétség tényálladékanak megállapítására alkalmasnak mutatkozik az is, ha egy ügyvéd hírlapilag mint védő olyan sikerekkel kérkedik, amelyek nem is az ő, hanem az elődje védői működése alatt következtek be“.

A fenti döntést csak helyeselni tudjuk. A tisztességtelen verseny és a kartársi szolidaritás megsértésének egy kirívó példája a fenti magatartás. Az ügyvédség régi tekintélyének visszaszerzése csak oly módon érhető el, ha azokban a szörvényes esetekben, ahol a régi hagyományos ügyvédi etika megsértéséről van szó, de amely esetek a közönség körében könnyű általánosításra adnak alkalmat, a humanizmus nélkül a fe-